

Trápení s láskou

Osmnáctiletá maturantka přišla k ambulantnímu vyšetření v doprovodu nejlepší kamarádky a spolužačky. Pacientka zavolala své kamarádce, aby se rozloučila. Chtěla se zabít, neboť už nemohla dál žít.

Před vámi sedí dvě mladé ženy v džínách, pacientka se slzami v očích, neklidná a ustrašená, svírajíc (zmuchlaný) kapesník, kamarádka zjevně velmi ustaraná.

Poslali byste nyní, před dalším vyšetřením, kamarádku ven z místnosti?

Přítomnost blízké osoby může zmírnit strach a nejistotu a navodit důvěrnější atmosféru během rozhovoru. Měli byste se proto pacientky zeptat, zda si přeje, aby kamarádka zůstala. V tomto případě pacientka chtěla, aby kamarádka neodcházela.

Vyšetření

Na vaši prosbu, aby pacientka vylíčila, co se stalo, říká tichým hlasem s pohledem upřeným k podlaze nebo ke svému kapesníku, že se s ní před dvěma týdny rozešel přítel. Jednalo se o její první známost. Chodili spolu půl roku. Jelikož se předtím nehádali, rozchod jí zasáhl jako blesk z čistého nebe. Nejdříve se cítila jako omráčená, nemohla tomu vůbec uvěřit. Vše se jí zdálo neskutečné. Při každém zazvonění telefonu nebo domovního zvonku doufala, že to je přítel, který chce vzít své rozhodnutí zpět. Během líčení se občas odmlčí, aby našla slova, bojuje se slzami a stále nevěřicně kroučí hlavou.

Nyní jste získali některé důležité informace o okolnostech případu.

Jaké otázky pacientce položíte dál?

Dalšími otázkami je třeba se zaměřit na depresivní symptomy (myšlenkové pochody, nálada, aktivity, spánek a chuť k jídlu).

Pacientka udává, že od té doby nedokáže myslet na nic jiného. Ztratila zájem o školu, nedaří se jí přimět k učení. Když se jí ale povede přijít na jiné myšlenky, je stále ještě schopná dobře se soustředit. Po škole skoro nevychází z domu a kontaktu s rodiči se snaží pokud možno vyhnout, protože z jejího přítele stejně nikdy nebyli nadšeni. Domnívá se, že rodiče by pro její situaci neměli pochopení.